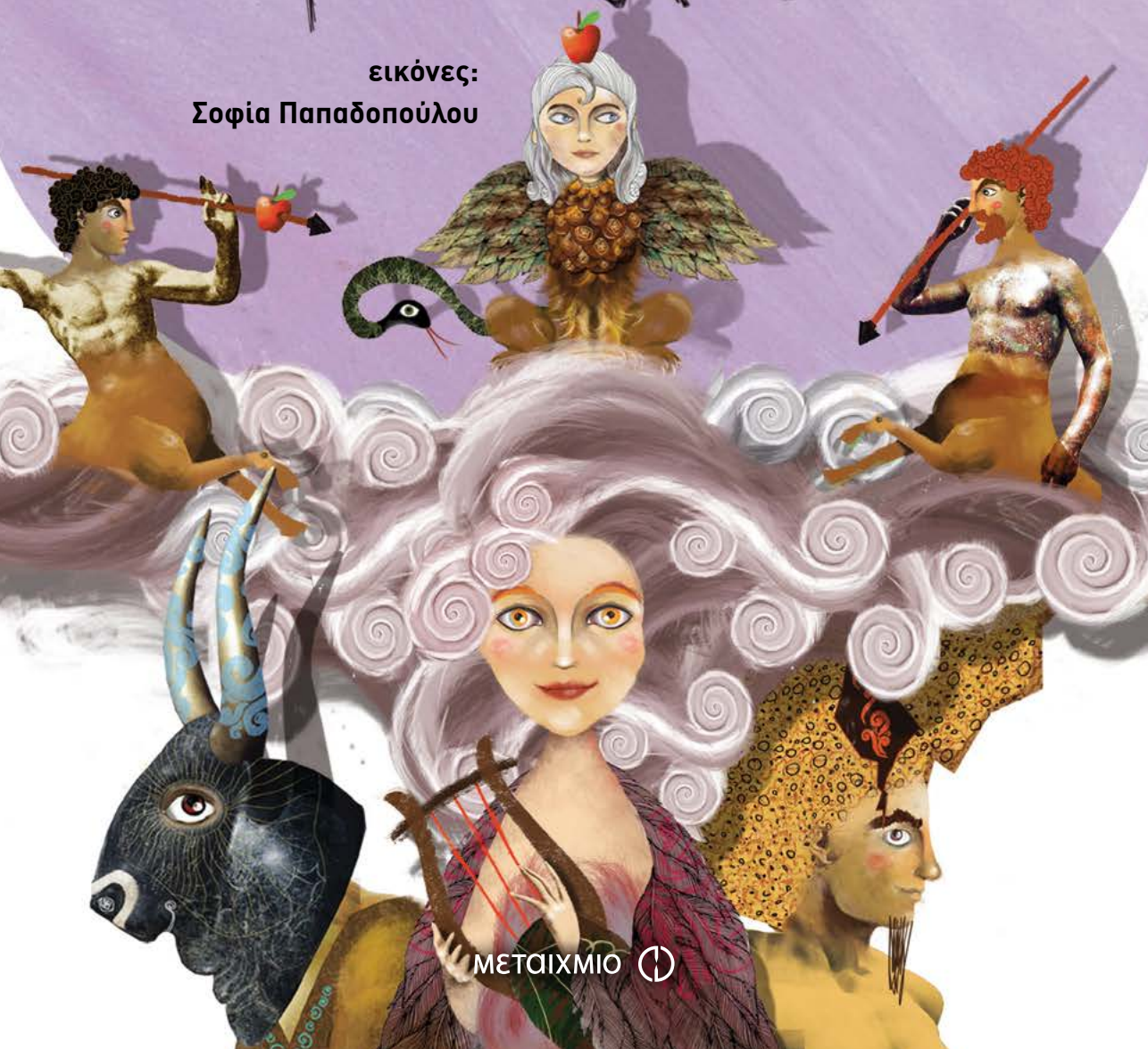


Κώστας Πούλος

Τέρατα της μυθολογίας

εικόνες:
Σοφία Παπαδοπούλου



ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ





Το αίνιγμα της Σφίγγας





Ζφ'ιχ'α



Με λένε Σφίγγα και είμαι πολύ όμορφη.
Όποτε με βλέπω στον καθρέφτη ενθου-
σιάζομαι. Έχω όλα αυτά που εσείς οι άνθρωποι
ονειρεύεστε. Δεν τα έχετε όμως και ούτε θα τα
αποκτήσετε ποτέ. Έχω κορμί λιονταριού. Ένας
αετός μου χάρισε τα φτερά και η ουρά μου είναι
φιδίσια. Τα μάτια μου είναι μεγάλα και τα μακριά
μαλλιά μου φτάνουν ως τους ώμους μου.



Δεν είμαι μόνη μου. Το σόι μας είναι μεγάλο και έχει μόνο γυναίκες. Σφίγγες. Πολλές Σφίγγες. Λένε ότι είμαστε τέρατα. Ψέματα! Εντάξει, παραδέχομαι ότι τα παλιά χρόνια μερικές από μας έτρωγαν πού και πού κανέναν άνθρωπο. Έτσι μας βγήκε το κακό όνομα. Δεν είμαστε όμως όλες ίδιες. Οι περισσότερες κάνουν μια ήσυχη ζωή μέσα στα μουσεία.



Μας αρέσουν πολύ οι γρίφοι, οι σπαζοκεφα-
λιές και κυρίως τα αινίγματα.

Άμα θέλω περπατάω
κι άμα κουραστώ πετάω,
έχω πόδια λιονταριού
και φτερά του αετού
και το ήμώ να πω στα ίσια:
η ουρά μου είναι φιδισια!

Τι είμαι;
Τι είμαι;



Πολλές Σφίγγες κοιμούνται μέσα στο χώμα. Περιμένουν τους αρχαιολόγους να τις ξυπνήσουν. Μερικές ζουν μέσα σε μουσεία. Μία απ' αυτές είμαι κι εγώ. Με λένε Ναξία και μένω στους Δελφούς. Η καταγωγή μου είναι από τη Νάξο. Πριν από πολλά χρόνια οι κάτοικοι της Νάξου με χάρισαν στο Μαντείο των Δελφών. Όλη μέρα κάθομαι εντελώς ακίνητη και σιωπηλή πάνω σε μια κολόνα. Για την ακρίβεια από τις 9.00 το πρωί ως τις 4.00 το απόγευμα, δηλαδή τις ώρες που είναι ανοιχτό το μουσείο. Εννοείται ότι μετά τις 4.00, όταν το μουσείο αδειάζει και οι φύλακες πηγαίνουν στα σπίτια τους, τεντώνομαι λίγο για να ξεμουδιάσω από την πολλή ακινησία.



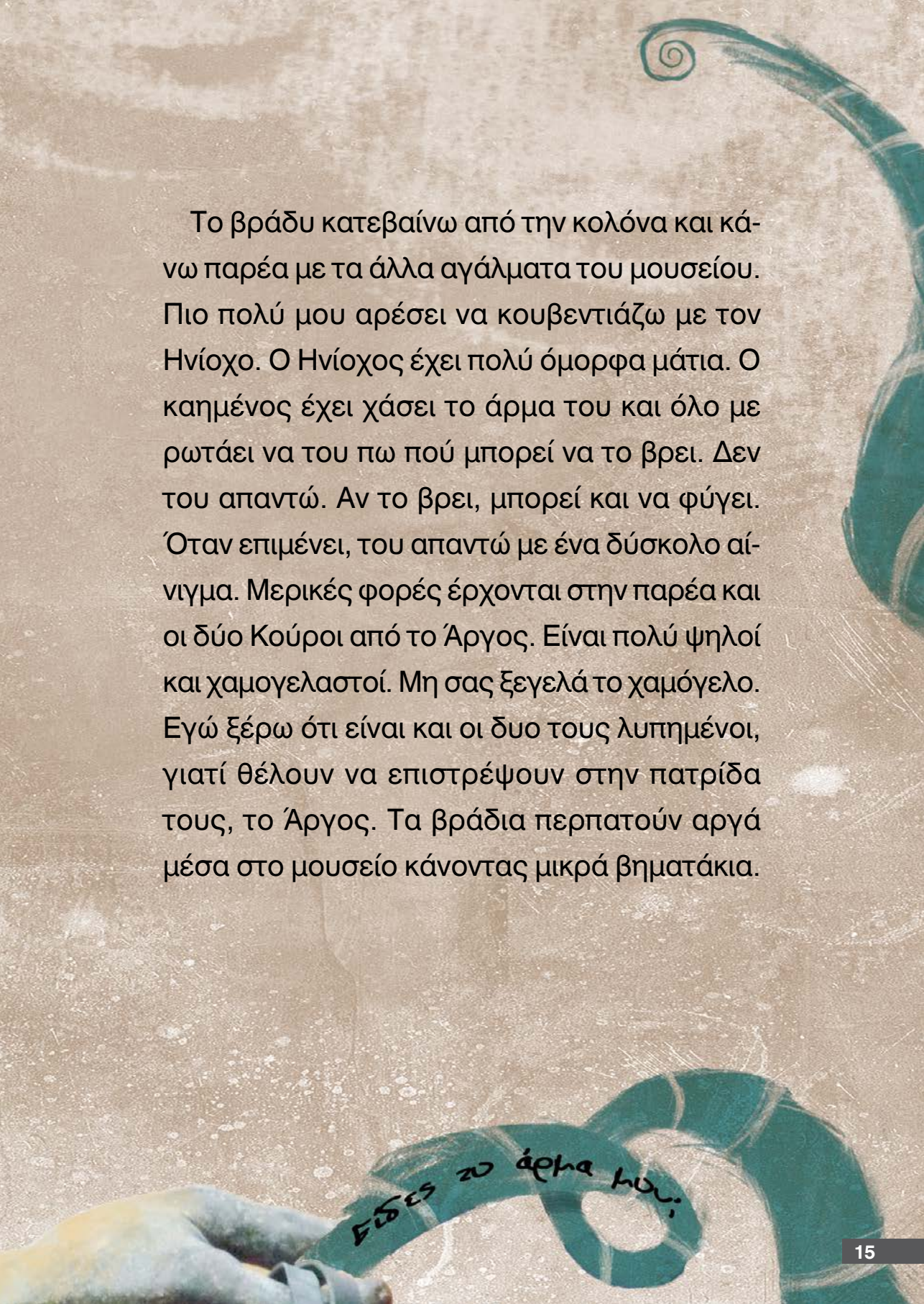
Με κοιτάξεις,
σε κοιτάζω,
τρώς, τρώω,
θελάς, θελώω,
άνθρωπος δεν είμαι.

Τι είμαι;

Ιερό Δελφών





A hand holding a green scroll with Greek text. The scroll is unrolled, and the text is written in a cursive, handwritten style. The background is a textured, light brown surface.

Το βράδυ κατεβαίνω από την κολόνα και κά-
νω παρέα με τα άλλα αγάλματα του μουσείου.
Πιο πολύ μου αρέσει να κουβεντιάζω με τον
Ηνίοχο. Ο Ηνίοχος έχει πολύ όμορφα μάτια. Ο
καημένος έχει χάσει το άρμα του και όλο με
ρωτάει να του πω πού μπορεί να το βρει. Δεν
του απαντώ. Αν το βρει, μπορεί και να φύγει.
Όταν επιμένει, του απαντώ με ένα δύσκολο αί-
νιγμα. Μερικές φορές έρχονται στην παρέα και
οι δύο Κούροι από το Άργος. Είναι πολύ ψηλοί
και χαμογελαστοί. Μη σας ξεγελά το χαμόγελο.
Εγώ ξέρω ότι είναι και οι δυο τους λυπημένοι,
γιατί θέλουν να επιστρέψουν στην πατρίδα
τους, το Άργος. Τα βράδια περπατούν αργά
μέσα στο μουσείο κάνοντας μικρά βηματάκια.

Είδες το άρμα μου;

Εμείς, τα τέρατα της ελληνικής μυθολογίας,
αποφασίσαμε να μιλήσουμε για τον εαυτό μας.
Να βάλουμε ένα τέλος στα ψέματα και στις συκοφαντίες.
Έρθε η ώρα να ακουστεί η αλήθεια για μας: ποιοι είμαστε,
τι κάνουμε, τι θέλουμε. Δεν είμαστε ίδιοι μ' εσάς τους
ανθρώπους. Είμαστε διαφορετικοί. Πολύ διαφορετικοί.
Όχι όμως και τέρατα...

***Το αίνιγμα της Σφίγγας
Το τραγούδι των Σειρήνων
Στη σκιά των Κενταύρων
Λαβύρινθος και Μινώταυρος
Η οργή του Εγκέλαδου***

Βρες το
εκπαιδευτικό υλικό,
με πολλά παιχνίδια
και δραστηριότητες
για τα τέρατα
της μυθολογίας στο
www.metaixmio.gr/
παίζω-με-τον-μύθο

ISBN:978-618-03-1552-3



9 786180 315523

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81552